

Svend Herlufsens Ord, Del IV Se, Natten Er Livet

Lumsk

Hvor lyder den Knurren i Natten rolig!
Læg Øret til Jorden og hør:
evindeligt kommer den, kendt og fortroligt
en Tone som aldrig dør.
Hvad er et? Det lyder som Vin der gærer.
Du fejler. Det syder og ætser og tærer.
En Verden som ligger og klør.

Hvad - venter du Stillhed i Nattens Tide
naar Vaaren og Livet gryr?
Det dirrer af Kampe saa vidt og vide
som Dyr monne møde Dyr.
Og Skabningen nappes og næses og narres
og Skabningen prøves og pines og parres,
og Øje slaar Øje i Fyr.

Ind rykker en Vandrer i Midnattens Time
i dine velsignede Kaar.
En Vunde er Vunde, men dette en Strime
Omstændighederne slaar.
Du lapper dig sammen med Jeremiader
og drikker deg fuld med fortvivlede Lader
alt sligt som er godt for Saar.

Du møder et Tog som du evigt vil huske -
hvad er det de Skabninger gør?
For Fan, det er Heste som kører med Kuske
og smælder en faglig Honnør.
Se, Natten er Livet og Kvinden dets Hersker,
og Manden er Oksen i Verden som tærsker
den Tone der aldrig dør.